

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Ps 1091929 24 Ps
Sarajevo, 21.04.2025. godine

Općinski sud u Sarajevu, sudija Kenad Osmanović, u pravnoj stvari tužioca Turistička zajednica Kantona Sarajevo, ulica Dalmatinska broj 2/IV, Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnica Elmedina Bojičić, advokatica iz Sarajeva, protiv tuženog Finansijsko-informatička agencija Sarajevo, ulica Ložionička broj 3, Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnik Elmir Pršeš, advokat iz Sarajeva, radi isplate duga, vrijednost spora 8.417,79 KM, nakon glavne rasprave održane 18.04.2025. godine u prisustvu punomoćnice tužioca i punomoćnika i zastupnice po zakonu tuženog, donio je 21.04.2025. godine:

P R E S U D U

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je tužilac tražio da Sud obaveže tuženog da mu isplati iznos od 8.417,79 KM.

II. Obavezuje se tužilac da u roku od 30 dana isplati tuženom iznos od 510,00 KM na ime naknade troškova postupka.

O b r a z l o ž e n j e

1. Navodi stranaka

1. Dana 15.05.2024. godine, tužilac je podnio tužbu u kojoj je naveo da je odredbom člana 82a. Zakona o turizmu Kantona Sarajevo (u daljnjem tekstu ZT KS)¹ propisana obaveza plaćanja članarine tužiocu, a koju su dužni plaćati kako obavezni, tako i dobrovoljni članovi. Također je naveo da je odredbom člana 63. stav (2) navedenog zakona propisano da su obavezni članovi Turističke zajednice sva fizička i pravna lica koja na području Kantona Sarajevo imaju sjedište ili bilo kakav organizacioni dio i koja ostvaruju prihod pružanjem ugostiteljskih ili drugih turističkih usluga ili obavljaju s turizmom neposredno povezane djelatnosti.

2. Tužilac je zatim ukazao da su stupanjem na snagu izmjena i dopuna ZT KS-a obavezni članovi od 18.08.2017. godine dužni da obračunavaju i plaćaju članski doprinos. Također, naveo je da su obavezni članovi utvrđeni u skladu sa Odlukom o klasifikaciji djelatnosti BIH, a propisani Pravilnikom o djelatnostima obaveznih članova Turističke zajednice (u daljnjem

---

¹ Službene novine Kantona Sarajevo, br. 19/16, 31/17 i 34/17.

tekstu: Pravilnik).² Pri tome, tužilac je istakao da se Izmjenama Pravilnika (Službene novine Kantona Sarajevo, broj 2/18 od 11.01.2018. godine) kao obavezni članovi uvode poslovni subjekti koji obavljaju djelatnost pod šifrom 63.11 – Obrada podataka, usluge poslužitelja i djelatnosti povezane s njima, a koja djelatnost je registrovana pretežna djelatnost tuženog.

3. U vezi s tim, tužilac je naveo da tuženi ima zakonsku obavezu plaćati članarinu Turističkoj zajednici Kantona Sarajevo. Pri tome, istakao je da je tuženi od 11.01.2018. godine bio u obavezi da obračunava i plati naknadu obavezne članarine na način propisan članom 82c. ZT KS-a, te dostavi tužiocu POAČ i KOČ obrasce, što nije učinio, te da je zbog toga, na osnovu izvještaja FIA-e, za period od 01.01.2018. godine do 31.12.2021. godine zadužio tuženog na iznos od 9.570,59 KM, shodno konto kartici.

4. Tužilac je pozvao tuženog na izmirenje duga opomenom pred tužbu koja mu je dostavljena 23.01.2024. godine. Budući da tuženi nije postupio po navedenoj opomeni, tužilac je predložio da Sud donese presudu kojom će ga obavezati na plaćanje iznosa od 9.570,59 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 01.01.2019. godine do isplate, te ga obavezati da mu nadoknadi troškova postupka.

5. U odgovoru na tužbu od 28.06.2024. godine, tuženi je istakao prigovor zastarjelosti potraživanja navodeći da je potraživanje za 2018. godinu zastarjelo shodno odredbama 372. i 373. Zakona o obligacionim odnosima (u daljnjem tekstu: ZOO).³ Također, istakao je da je tuženi osnovan federalnim zakonom kao neprofitna organizacija čija niti jedna zakonom propisana djelatnost nije u neposrednoj vezi sa turizmom. Pri tome, ukazao je da je naziv djelatnosti tuženog, prema klasifikaciji djelatnosti „Obrada podataka, usluge hostinga i djelatnosti u vezi s njima“, a ne „Obrada podataka, usluge poslužitelja i djelatnosti u vezi s njima“, kako se to u tužbi navodi. Također, naveo je da se hosting odnosi na prikupljanje, obradu i dostavljanje podataka iz registara koje u skladu sa zakonskom regulativom vodi tuženi i isto ne spada u ugostiteljske ili turističke usluge, niti je s turizmom povezana djelatnost. Konačno, tuženi je ukazao da je tužilac kao osnovicu uzeo ukupan prihod tuženog ostvaren na teritoriji Federacije BiH, umjesto prihoda ostvarenog na teritoriji Kantona Sarajevo, a imajući u vidu da se u sastavu tuženog nalazi 10 poslovnih jedinica sa pripadajućim ispostavama, od čega se samo jedna poslovna jedinica sa četiri ispostave nalazi na području Kantona Sarajevo.

6. Tužilac je na ročištu za glavnu raspravu održanom 18.04.2025. godine smanjio tužbeni zahtjev shodno nalazu i mišljenju vještaka ekonomske struke, tako da je predložio da Sud obaveže tuženog da mu, na ime neplaćene članarine, isplati iznos od 8.417,49 KM sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata (na iznos od 901,96 KM počev od 15.04.2019. godine, pa do isplate; na iznos od 1.201,49 KM počev od 15.04.2020. godine, pa do isplate; na iznos od 853,90 KM počev od 15.04.2021. godine, pa do isplate; na iznos od 1.168,08 KM počev od 15.04.2022. godine, pa do isplate; na iznos od 1.129,79 KM počev od 15.04.2023.

---

² Službene novine Kantona Sarajevo, br. 44/16, 2/18, 11/18 i 16/21.

³ Službeni list SFRJ, br. 29/78, 39/85, 45/89 - odluka USJ i 57/89, Službeni list Republike BiH, br. 2/92, 13/93 i 13/94, Službene novine Federacije BiH, br. 29/03 i 42/11.

godine, pa do isplate; na iznos od 1.358,59 KM počev od 15.04.2024. godine, pa do isplate; na iznos od 1.803,97 KM počev od 15.04.2025. godine, pa do isplate), kao i da mu nadoknadi troškove postupka.

7. U završnom izlaganju, tužilac je naveo da tuženi u odgovoru na tužbu nije sporio da obavlja djelatnost pod šifrom 63.11, te posebno naglašava da je sam dostavio svoje zaduženje na osnovu kojeg je tužba podnesena. Također, naveo je da ZT KS ne prepoznaje razvrstavanje prihoda, te njihovo izdvajanje na osnovu pojedinih djelatnosti koje obaveznik obavlja. Zatim, tužilac je istakao da to što je tuženi osnovano Zakonom o FIA-i ga ne oslobađa uplate taksi, direktnih i indirektnih poreza ili javnih prihoda, s obzirom na to da ZT KS propisuje obavezu plaćanja članarine za sva pravna lica koja na području Kantona Sarajevo obavljaju djelatnosti koje su propisane Pravilnikom. Pri tome, naveo je da je, imajući u vidu da tuženi nije obračunavao članarinu niti dostavljao obrasce obračuna članarine, bilo neophodno da vještak ekonomske struke utvrdi ukupan iznos neplaćene članarine na osnovu prihoda tuženog za period od 01.01.2018. do 31.12.2024. godine, a u skladu sa odredbama ZT KS-a. Konačno, tužilac je zatražio da Sud obaveže tuženog i na naknadu troškova postupka prema troškovniku kojeg je uložio u spis.

8. U završnom izlaganju, tuženi je naveo da je tužba neosnovana zbog toga što tuženi nije dokazao da je njegova djelatnost povezana sa turizmom, kao i zbog toga što se radi o neprofitnoj samostalnoj upravnoj agenciji koja je osnovana zakonom i čije su djelatnosti propisane zakonom koji se ne mogu derogirati niti drugačije definisati ili tumačiti internim aktom neke kantonalne upravne organizacije. Konačno, istakao je da se ovakva potraživanja naplaćuju u pravnom postupku putem poreznih organa. Pri tome, tuženi je istakao i prigovor zastarjelosti pozivajući se na odredbe čl. 372. i 373. ZOO-a. Također, ukazao je da je nalaz i mišljenje vještaka zbir netačnih podataka s obzirom na to da se svi prihodi iz cijele Federacije BiH plaćaju na centralni račun u Kantonu Sarajevo, dakle, vještak nije utvrdio visinu prihoda samo za Kanton Sarajevo, već za cijelu Federaciju.

2. Dokazni postupak

2.1. Izvedeni dokazi i njihova ocjena

9. U dokaznom postupku, na ročištu za glavnu raspravu održanom 18.04.2025. godine, tužilac je izveo dokaze uvidom i čitanjem u: Opomenu pred tužbu broj 180-61/24 od 23.01.2024. godine, povratnicu od 23.01.2024. godine, konto karticu od 19.01.2024. godine i odgovor na opomenu pred tužbu od 25.01.2024. godine.

10. Tužilac je proveo i dokaz vještačenja po vještaku finansijske struke Ćamilu Deliću. Iako je vještak uredno pozvan, nije pristupio na glavnu raspravu. Međutim, Sud je, shodno odredbi člana 157. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH (u daljnjem tekstu: ZPP),⁴

---

⁴ Službene novine Federacije BiH, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15.

odlučio nastaviti postupak bez odlaganja ročišta, s obzirom na to da to nisu zahtijevale parnične stranke.

11. Tuženi je proveo dokaze uvidom i čitanjem u: Obavještenje o razvrstavanju pravnog lica prema klasifikaciji djelatnosti broj 07-32.523589/15 od 11.11.2025. godine i Odgovor od Federalnog zavoda za statistiku broj 01-04-2-730-2/24 od 02.07.2024. godine,

12. Uvidom u Opomenu pred tužbu broj 180-61/24 od 23.01.2024. godine, Sud je utvrdio da je tužilac pozvao tuženog da u roku od 8 dana obračuna i plati naknadu obavezne članarine propisane članom 82c. ZT KS-a u iznosu od 9.570,59 KM, te da mu dostavi POAČ i KOČ obrasce. Uvidom u povratnicu od 23.01.2024. godine, Sud je utvrdio da je tuženi navedenu opomenu zaprimio. Sud je poklonio vjeru ovim dokazima jer nije imao razloga posumnja u njihovu vjerodostojnost, kao i zbog toga što činjenicu prijema opomene pred tužbu tuženi nije ni osporavao.

13. Sud je uvidom u konto karticu od 19.01.2024. godine, utvrdio da potraživanja prema tuženom, koji ima sjedište na adresi ulica Ložionička broj 3, Sarajevo, po osnovu članarine iznosi 9.570,59 KM, te je poklonio vjeru ovom dokazu s obzirom na to da je riječ o službenom dokumentu koji tuženi nije osporavao, a niti postoje okolnosti koje bi izazvale sumnju u njegovu autentičnost.

14. Sud je čitanjem Nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke Ćamila Delića utvrdio da je tuženi prezentovao vještaku bruto bilanse za period od 2018. do 2024. godine, te da, s obzirom na ukupan prihod ostvaren u poslovnicaama na području Kantona Sarajevo, odnosno, 16.835.575,53 KM, članarina (0,05% od prihoda) iznosi po godinama: za 2018. godinu – iznos od 901,96 KM, za 2019. godinu – iznos od 1.201,49 KM, za 2020. godinu – iznos od 853,90 KM, za 2021. godinu – iznos od 1.168,08 KM, za 2022. godinu – iznos od 1.297,79 KM, za 2023. godinu – iznos od 1.358,59 KM i za 2024. godinu – iznos od 1.803,97 KM, dakle, ukupno – 8.417,79 KM.

15. Sud je poklonio vjeru nalazu i mišljenju ovog vještaka s obzirom na to da smatra da je koristio prihvaćene metode i standarde u svojoj oblasti, te da je postupanje bilo u skladu s pravilima struke, kao i zbog toga što je detaljno objasnio kako je došao do navedenih zaključaka. Pri tome, Sud je imao u vidu da tuženi nije osporavao računski dio nalaza, ali da i dalje smatra da nije dužan platiti članarinu, što u svakom slučaju predstavlja pravno pitanje. Međutim, to ipak nije utjecalo na vjerodostojnost nalaza s obzirom na ispravnost računskog dijela, te imajući u vidu da će pravnu ocjenu dati Sud.

16. Uvidom u Obavještenje o razvrstavanju pravnog lica prema klasifikaciji djelatnosti broj 07-32.523589/15 od 11.11.2025. godine, Sud je utvrdio da tuženi obavlja djelatnost (prema KD BiH 2010) 63.11 – Obrada podataka, usluge hostinga i djelatnosti u vezi s njima. Sud je uvidom u Odgovor od Federalnog zavoda za statistiku broj 01-04-2-730-2/24 od 02.07.2024. godine utvrdio da tuženi prema KD BiH 2010 razred 63.11 spada u oblast 63 – Informacijske uslužne djelatnosti, odnosno, područje J – Informacije i komunikacije. Ovim dokazima Sud je

poklonio vjeru s obzirom na to da je riječ o javnim ispravama čiji sadržaj niti autentičnost tuženi nije osporavao.

2.2. Utvrđene pravno relevantne činjenice

17. Sud je nakon savjesne i brižljive ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno, utvrdio sljedeće pravno relevantno činjenično stanje.

18. Tuženi, čije je sjedište na području Kantona Sarajevo obavlja djelatnost pod šifrom 63.11 – Obrada podataka, usluge hostinga i djelatnosti u vezi s njima. U periodu od 01.01.2018. do 31.12.2024. godine, tuženi je iz navedene djelatnosti iz poslovnica na području Kantona Sarajevo ostvario prihod u iznosu od 16.835.575,53 KM. Od tog iznosa 0,05% je 8.417,79 KM, a kako slijedi po godinama: za 2018. godinu – iznos od 901,96 KM, za 2019. godinu – iznos od 1.201,49 KM, za 2020. godinu – iznos od 853,90 KM, za 2021. godinu – iznos od 1.168,08 KM, za 2022. godinu – iznos od 1.297,79 KM, za 2023. godinu – iznos od 1.358,59 KM i za 2024. godinu – iznos od 1.803,97 KM.

19. Tuženi nije dostavio tužiocu POAČ i KOČ obrasce.

3. Zaključak

3.1. Prigovor zastarjelosti

20. Budući da je tuženi istakao prigovor zastarjelosti, Sud će prije svega razmotriti taj prigovor.

21. Kako je prema Pravilniku o obliku i sadržaju obrazaca za uplatu članarine Turističkoj zajednici Kantona Sarajevo rok za podnošenje prijave definiran do 15. aprila tekuće godine za prethodnu godinu, to bi značilo da se ovaj datum treba posmatrati kao početak roka zastarjelosti u smislu člana 361. stav (1) ZOO-a. Kako tuženi nije dostavio navedene obrasce za 2018. niti za bilo koju godinu, to bi zastarjelost počinjala teći kako slijedi: za 2018. godinu – 15. april 2019. godine, za 2019. godinu – 15. april 2020. godine, za 2020. godinu – 15. april 2021. godine, za 2021. godinu – 15. april 2022. godine, za 2022. godinu – 15. april 2023. godine, za 2023. godinu – 15. april 2024. godine, za 2024. godinu – 15. april 2025. godine.

22. Odredbama člana 1. st. (2) i (5) Zakona o poreznoj upravi Federacije BiH (u daljnjem tekstu: ZPU)⁵ je, između ostalog, propisano da se taj zakon odnosi na provođenje i izvršavanje aktivnosti iz oblasti članarina turističkih zajednica koje podrazumijevaju članarine koje su dužni pravna lica u određenom procentu od ostvarenog ukupnog prihoda ostvarenog obavljanjem određene djelatnosti utvrđene Uredbom o članarinama u turističkim zajednicama. Odredbom člana 73. st. (1) u (2) istog zakona je propisano da se razrez poreza može izvršiti u

---

⁵ Službene novine Federacije BiH, br. 33/02, 28/04, 57/09, 40/10, 29/11 - odluka US, 27/12, 7/13, 71/14, 91/15 i 44/22.

roku od pet godina od podnošenja prijave ili nakon isteka zakonskog roka za podnošenje, osim ako porezna prijava za taj porez nije podnesena, kada se razrez može izvršiti u bilo koje vrijeme.

23. Odredbom člana 82d. stav (4) ZT KS-a je propisano da su obaveznici dužni Turističkoj zajednici dostaviti obrazac obračuna članarine.

24. Suprotno navodima tuženog, u konkretnom slučaju se ne primjenjuju odredbe čl. 372. i 373. ZOO-a jer je rok zastarjelosti članarina turističkih zajednica propisan odredbama ZPU-a. Do drugačijeg zaključka ne dovodi ni činjenica da je Uredba postala nevažeća, jer ZT KS i Pravilnik propisuju obavezu plaćanja članarina turističkih zajednica koje po ocjeni Suda i ZPU ima u vidu.

25. Imajući u vidu da tuženi nije ničim dokazivao da je podnio prijavu navedenog poreza, Sud je našao da se, shodno odredbi člana 73. stav (2) ZPU-a, kojom je propisano da se razrez može izvršiti u bilo koje vrijeme ako porezna prijava za taj porez nije podnesena, prigovor zastare našao neosnovanim.

3.2. Osnovanost tužbenog zahtjeva

26. Odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva, Sud je cijenio da je odredbom člana 82a. ZT KS-a propisano da su članarinu Turističkoj zajednici dužni plaćati obavezni članovi iz člana 63. stav (2) tog zakona (sva pravna i fizička lica, koje na području Kantona imaju sjedište ili bilo kakav organizacioni dio i koji ostvaruju prihod pružanjem ugostiteljskih ili drugih turističkih usluga ili obavljaju s turizmom neposredno povezane djelatnosti). Također, imao je u vidu da je odredbom člana 63. stav (3) propisano da te djelatnosti utvrđuje ministar pravilnikom, u skladu sa Klasifikacijom djelatnosti Bosne i Hercegovine. Konačno, cijenio je i da se Izmjenama Pravilnika (Službene novine Kantona Sarajevo, broj 2/18 od 11.01.2018. godine) kao obavezni članovi uvode poslovni subjekti koji obavljaju djelatnost pod šifrom 63 – Informacijske uslužne djelatnosti.

27. Sud je stava da djelatnost tuženog koja se ogleda u Obrade podataka, usluge hostinga i djelatnosti povezane s njima (šifra 63.11) nesumnjivo potpada pod djelatnost za koju je ZT KS propisana dužnost plaćanja članarine Turističkoj zajednici. Iako tuženi ne spori da se bavi tom djelatnošću, on smatra da nije obavezan plaćati članarinu jer ne pruža ugostiteljske ili druge turističke usluge, niti obavlja djelatnost koja je neposredno povezana sa turizmom. Međutim, suprotno navodima tuženog, članom 3. Pravilnika su jasno naznačene sve djelatnosti obaveznih članova Turističke zajednice, među kojima i djelatnost pod šifrom 63.11. S tim u vezi, s obzirom da je Pravilnik donesen u skladu sa članom 63. stav (3) ZT KS-a, Sud nije u mogućnosti da u ovom parničnom postupku preispituje usklađenost podzakonskog akta sa zakonom.

28. Međutim, Sud je smatrao svrsishodnim raspraviti prigovore tuženog koji se odnose na njegov status kao neprofitne agencije osnovane federalnim zakonom.

29. S tim u vezi, Sud je na prvom mjestu uzeo u obzir da odredbe Zakona o Finansijsko-informatičkoj agenciji (u daljnjem tekstu: Zakon o FIA-i)⁶ jasno ukazuju na to da je tuženi, kao pravno lice samostalnog i neprofitnog karaktera, osnovala Federacija BiH (član 2. i 3.). Nadalje, upravljanje i nadzor nad njegovim radom vrše Vlada Federacije BiH, Federalno ministarstvo finansija i Ured za reviziju institucija u Federaciji BiH (čl. 8.-14. i 18.), što nedvosmisleno potvrđuje status tuženog kao federalne ustanove.

30. Štaviše, djelatnosti tuženog su precizno regulisane članom 4. stav (1) navedenog zakona. Sud smatra da su te aktivnosti ne samo u javnom interesu, već i od strateške važnosti za funkcionisanje Federacije BiH, budući da se kroz njihovo obavljanje ostvaruju transparentnost i kontrola javnih finansija, pravna sigurnost i zaštita tržišta, efikasnost državne uprave, te zaštita podataka i njihovo arhiviranje. Iako član 4. stav (2) predviđa naplatu naknada za pružene usluge, što predstavlja izvor prihoda Agencije, to ni u kom slučaju ne podrazumijeva da tuženi obavlja komercijalnu djelatnost. Naime, prema članu 17., eventualni viškovi prihoda se reinvestiraju u opće rezerve i za razvoj djelatnosti Agencije, odnosno, uplaćuju u federalni budžet.

31. S obzirom na izneseno, te uzimajući u obzir prigovore tuženog, postavlja se ključno pravno pitanje: je li kantonalni zakonodavac namjeravao obavezati na plaćanje turističke članarine pravna lica koja ne posluju na komercijalnoj osnovi i čiji su prihodi sastavni dio federalnog budžeta? Ili je, alternativno, regulativni okvir koncipiran isključivo za pravna lica koja ostvaruju profitnu djelatnost, te čiji prihodi pripadaju privatnom, a ne javnom finansijskom sektoru?

32. Iako je odredbom člana 63. st. (2) i (3) ZT KS-a propisano da su obavezni članovi Turističke zajednice sva pravna lica sa sjedištem na području Kantona Sarajevo koja ostvaruju prihod iz djelatnosti propisanih Pravilnikom, a odredbom člana 82a. istog zakona utvrđena obaveza plaćanja članarine za sve obavezne članove, ova dilema proizlazi iz međusobnog odnosa subsidijarnosti između federalnog i kantonalnog nivoa vlasti.

33. Prema sudskom uvjerenju, namjera kantonalnog zakonodavca nije bila da u krug obaveznika uvrsti neprofitna pravna lica koja su federalne ustanove i čiji su prihodi dio federalnog budžeta, iako se njihove djelatnosti formalno uklapaju u Pravilnikom propisane aktivnosti. Naime, Sud smatra da korištenje općeg izraza "sva pravna lica" valja tumačiti kao nomotehničku nepreciznost, a ne kao svjesnu odluku o proširenju obaveze i na federalne ustanove neprofitnog karaktera čiji su prihodi sastavni dio budžeta Federacije BiH.

34. Ovakav zaključak proizlazi iz činjenice da kantoni nemaju ovlasti da oporezuju ili na bilo koji drugi način opterećuju prihode koji pripadaju višem nivou vlasti (u ovom slučaju Federaciji BiH), jer bi to predstavljalo neovlašteno zadiranje u ustavom utvrđene nadležnosti i narušavanje finansijske supsidijarnosti, s obzirom na to da svaki nivo vlasti raspolaže zakonski

---

⁶ Službene novine Federacije BiH, broj 80/11.

definisanim izvorima finansiranja. Konkretno, budući da prihodi tuženog čine sastavni dio federalnog budžeta, njihovo oporezivanje od strane kantonalnih tijela bi dovelo do narušavanja finansijske ravnoteže i stvaranja opasnog presedana oporezivanja federalnog budžeta od strane nižih nivoa vlasti. Također, s obzirom na to da tuženi obavlja funkcije koje su od strateškog interesa za cijelu Federaciju, a ne pojedinačne kantone, to dodatno potkrjepljuje zaključak da je izuzet od kantonalnih nameta i da ga kantonalni zakonodavac nije ni namjeravao uvrstiti u red obaveznih članova koji su dužni plaćati članarinu.

35. Imajući u vidu navedeno, Sud smatra da je tužbeni zahtjev neosnovan s obzirom na to da, iako tuženi obavlja djelatnost koja ga kvalificira kao obaveznog člana Turističke zajednice, a time i obaveznika plaćanja članarine, kantonalni zakonodavac nije namjeravao da ga, kao neprofitnu federalnu ustanovu čiji je prihod dio federalnog budžeta, uvrsti u obavezne članove.

4. Troškovi postupka

36. Odluku o troškovima Sud je donio na osnovu čl. 383., 386. stav (1) i 396. ZPP-a i utvrdio da tuženi opravdano potražuje troškove za pristup ročištu za glavnu raspravu – iznos od 360,00 KM i troškova na ime vještačenja – iznos od 150,00 KM, dakle, ukupno – iznos 510,00 KM. Sud nije našao opravdanim potraživanje tuženog koje se odnosi na sastav podneska „završno izlaganje“ u iznosu od 360,00 KM, s obzirom na to da je riječ o radnji koja je preduzeta na glavnoj raspravi za koju je tuženom već određena naknada. To što je tužilac odlučio da završnu riječ sačini u pismenoj formi ne dovodi do drugačijeg zaključka.

5. Pouka o pravnom lijeku

37. Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu Kantonalnom sudu u Sarajevu roku od 30 dana od dana prijema. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za Sud i stranke.

S u d i j a
Kenad Osmanović